

dobrih pogojih takoj reagirati z dobro obveščeno-stjo javnosti, da ne smemo čakati predolgo. Mislim, da bi morale iti z naše strani informacije v preventivnem smislu tekoče ven. Podkomisija za informiranje bi prav gotovo del energije lahko posvetila sprotnemu obveščanju javnosti. Mislim, da se tega zavedamo in da bo do tega moralo priti. Za takšna obvestila bi nam morale biti tudi novinarske hiše bolj odprte. Če pa bodo še težave, bi nam morala pri tem pomagati Uprava za zaščito in reševanje.

Škerbinek: Mislim, da je informiranje resnično ena od pomanjkljivosti GRS. Z našimi preventivnimi opozorili enostavno nismo uspeli pravočasno priti v sredstva javnega obveščanja. Prav je, da povem, da je Planinski vestnik edini, kjer si je GRS izborila možnost, da objavlja analize. Analize nesreč delamo preko 30 let in vsaka posamezna nesreča je pravzaprav sporočilo za naslednjega obiskovalca gora v podobnih razmerah. To bi moralo najti pot do vseh obiskovalcev gora. Včasih so v Evropi govorili: nesreča, ki se je zgodila, pa ljudje ne izvedo zanjo, je bila poškodba v prazno in to je velika škoda. Naši severni sosedeje imajo npr. kuratorij za varnost v gorah, ki ga sestavljajo predstavniki visoke šole, policije, vojske, gorskih vodnikov, smučarskih učiteljev. Nesreče se analizirajo in te analize so potem na voljo, da se ljudje s tem seznanijo. To bi morali narediti tudi v Sloveniji npr. v okviru Uprave za zaščito in reševanje.

Bi še kaj dodali za konec?

Tomazin: V globalu mislim, da se lahko pohvalimo, da je GRS, takšna, kot je danes, zelo dobro opremljena, da sta reševalna usposobljenost pa tudi znanje prve pomoči med reševalci boljša kot kdaj koli prej, da pravzaprav delamo, v celoti gledano, bolje kot kdaj koli. Seveda pa so se hkrati tudi kriteriji oziroma zahteve zelo povečali, tako da mislim, da še zmeraj zaostajamo za tistim, kar bi lahko bilo. Tukaj smo zlasti sitni zdravniki, ker vemo, kakšna je kvalitetna NMP ter kako pomembna je za preživetje in zmanjšanje posledic poškodb ali bolezni. GRS na tem področju čakajo še veliki izzivi, za napredek bodo po-

trebne tudi organizacijske spremembe, predvsem pa seveda upoštevanje stroke.

Polajnar: GRS je trenutno v stanju, ko bo morala narediti miselni in fizični prehod na neko drugo stanje v svojem delovanju. Reševalno delo in usposabljanje potekata v redu in nam ju ni potrebno spremenjati. Težave imamo pri organizacijskem in predvsem »birokratskem« delu. Tu bi izpostavil potrebo po ureditvi statusa GRS. Profesionalnejši odnos pa bomo morali imeti do Ministrstva za zdravje, saj je edino odgovorno za izvajanje NMP. Ob koncu bi se zahvalil gorskim reševalcem za prizadevno delo in jim čestital ob praznovanju 90-letnice GRS. ●

Alpinista pa taka¹

Kaja Debevec

Janez in Jaka
gresta v goro,
oba korenjaka
v supergah samo.

Napačno obuta,
na sredi poti,
nevihta z'lo huda
ju doleti.

Nesrečna oba
na skali tičita,
naprej se ne da,
nazaj si želita.

Iz hude ju kaše
reševalec potegne,
ostro ju okara,
v dolino zapelje.

Naj, če le zmore,
vsak gre v gore,
a brez izjeme
nikoli brez opreme.

Na gorskih čevljih vam bomo ugodno naredili nov gumijast (vibram) podplat. Čevljarstvo, Slovenska 30, Ljubljana. Telefon: 041-325-432

¹ Nagrajeni prispevek natečaja ob 90-letnici GRS Slovenije. Kaja Debevec, 8. razred, OŠ Mojstrana.